

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea și modificarea Legii societăților nr. 31/1990.

Combaterea evaziunii fiscale este o problemă primordială oricărui guvern, având ca scop încasarea tuturor creanțelor bugetare ce i se cuvin pentru realizarea obiectivelor propuse prin programul de guvernare sau respectarea indicatorilor bugetari, având drept consecință creșterea nivelului de trai al populației. Evaziunea fiscală a devenit un fenomen care prin amploarea pe care o ia, arată slăbiciunea unui stat sau a societății. Metodele și tehnicile de combatere ale acestui fenomen constau în principal, în perfecționarea sistemului fiscal, precum și perfecționarea controlului fiscal.

Eradicarea evaziunii fiscale este un țel spre care tind autoritățile din toate statele. Dar acest lucru este imposibil de obținut, de aceea lupta împotriva evaziunii fiscale trebuie să aibă ca țel nu eradicarea, ci diminuarea într-un procent acceptabil pentru societate la un moment dat. Este evident că, pentru a avea succes în această luptă, este mai eficientă prevenirea acestui fenomen decât tragerea la răspundere a făptașilor după ce acesta a avut loc.

Pe primul plan în ceea ce privește prevenirea evaziunii fiscale se află punerea la punct a legislației în domeniul fiscalității, în sensul eliminării ambiguităților ce lasă loc la interpretări ce pot fi speculate de evaziioniști.

Astfel, Oficiul Registrul Comețului transmite hotărârea Adunării Asociațiilor către Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcțiilor Generale ale Finanțelor Publice Județene și a municipiului București, pentru ca aceste instituții să poată formula o opoziție.

La data **cesiunii** părților sociale sunt situații în care agenții economici, conform declarațiilor depuse de aceștia, nu figurează cu obligații de plată către bugetul consolidat al statului. Ulterior, cu ocazia inspecțiilor fiscale efectuate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, s-au constatat fapte de evaziune fiscală.

De asemenea este necesară introducerea comunicării către administrațiile publice locale a hotărârilor tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea, pentru a înlesni desfășurarea activității astfel încât

inspectorii cu atribuții în constatare, impunere, control persoane juridice să-și eficientizeze timpul și îndeplinirea sarcinilor de serviciu.

Modificările și completările referitoare la art. 237 alin. (7) sunt necesare deoarece există numeroase situații în care societățile comerciale, după încheierea procedurii de dizolvare, ajung să fie radiate fără a urma procedura de lichidare conform legislației în vigoare – Legea 85/2006 privind procedura insolvenței.

În momentul de față, dizolvarea societății comerciale are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea acesteia înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect fata de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României.

Publicarea dizolvării societății comerciale se face în Monitorul Oficial Partea IV, ceea ce face să fie foarte greu de urmărit de către persoanele interesate, iar judecătorul delegat nu are obligativitatea de a numi un lichidator.

Noile reglementări se referă mai întâi la termenul de 3 luni de zile care a fost micșorat la 30 de zile calendaristice de la data la care hotărîrea judecătorească de dizolvare rămâne definitivă. O altă modificare se referă la obligativitatea judecătorului delegat de a numi în termen de o lună de zile un lichidator.

Astfel prin stabilirea unui termen de numire a lichidatorului se evită radierea din oficiu și se parcurg în mod obligatoriu operațiunile de lichidare.

Față de cele de mai sus, vă înaintăm prezenta propunere legislativă spre dezbatere și adoptare, **în procedură de urgență**, conform art. 107 din Regulamentul Senatului.

În numele inițiatorilor:

Senator PSD Darius-Bogdan VÂLCOV

